

MINISTERSTVO VNITRA
Sekretariát poradního sboru ministra vnitra
ke správnímu řádu

Závěr č. 96

ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 19. 11. 2010

Zastavení přezkumného řízení podle § 94 odst. 4 správního řádu

Zastavení přezkumného řízení podle ustanovení § 94 odst. 4 správního řádu bude mít v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 správního řádu formu rozhodnutí.

Odůvodnění:

Poradní sbor ministra vnitra ke správnímu řádu se zabýval otázkou zastavení přezkumného řízení podle ustanovení § 94 odst. 4 správního řádu. Jedná se o to, zda se v tomto případě řízení zastavuje usnesením poznamenávaným do spisu nebo zda je třeba vydat rozhodnutí.

Ustanovení § 94 odst. 4 správního řádu stanoví, že *jestliže po zahájení přezkumného řízení správní orgán dojde k závěru, že ačkoli rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, řízení zastaví*. Správní řád tedy formu zastavení řízení nestanoví.

Podle § 76 odst. 1 správního řádu *správní orgán rozhoduje usnesením v případech stanovených zákonem*. Institut usnesení, jako jedné z forem rozhodnutí, je tak postaven na formálním pojetí – rozhodující je vždy zákonné označení, nikoli věcné znaky učiněného aktu. Z ustanovení § 76 odst. 1 správního řádu je tedy možno dovodit, že o zastavení řízení

podle § 94 odst. 4 správního řádu je třeba vydat rozhodnutí. Zákon zde výslovně nestanoví, že se řízení zastavuje usnesením.

Dalším argumentem pro formu rozhodnutí je skutečnost, že zastavení řízení podle § 94 odst. 4 správního řádu má fakticky spíše povahu meritorního rozhodnutí a použití formy usnesení by zcela neodpovídalo smyslu zákona. Správní orgán zde nezastavuje řízení z nějakého procesního důvodu, ale rozhoduje ve věci.

Použití formy rozhodnutí je také pro účastníky příznivější z hlediska možnosti obrany proti zastavení řízení. Proti usnesení, které se pouze poznamená do spisu (touto formou se zastavuje podle § 66 odst. 2 správního řádu řízení vedené z moci úřední), se nelze odvolat. Pokud bude přezkumné řízení podle § 94 odst. 4 správního řádu zastaveno rozhodnutím, mohou se proti tomuto rozhodnutí odvolat mimo jiné také účastníci řízení s jinými zájmy, než účastník, který nabyt práva v dobré víře. Tímto způsobem bude zajištěna nejen ochrana subjektivních práv účastníků řízení, nýbrž jejich prostřednictvím rovněž v souladu se základní zásadou činnosti správních orgánů vyjádřenou v § 2 odst. 4 správního řádu ochrana veřejného zájmu (srovnej znění § 94 odst. 4 správního řádu).

Je však nutno přihlídnout také k obecnému ustanovení o zastavení řízení - § 66 správního řádu, konkrétně odstavci 2, který se vztahuje na řízení vedená z moci úřední, což je i případ přezkumného řízení podle § 94 a násl. správního řádu.

Podle § 66 odst. 2 správního řádu *se řízení vedené z moci úřední usnesením zastaví, jestliže v řízení odpadl jeho důvod. Toto usnesení se pouze poznamená do spisu.*

Ustanovení § 94 odst. 4 správního řádu by bylo možno považovat za určitý odkaz na § 66 odst. 2 správního řádu a podřadit naplnění hypotézy § 94 odst. 4 pod pojem „odpadnutí důvodu řízení“. Podle ustanovení § 94 odst. 1 správního řádu *přezkoumávají správní orgány v přezkumném řízení pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy.* Tato skutečnost je tedy důvodem přezkumného řízení. Pokud však správní orgán po zahájení řízení dojde k závěru, že ačkoli rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla účastníkovi, který nabyt práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, musí řízení zastavit. Bylo by tedy možné tuto situaci považovat za odpadnutí důvodu pro další pokračování přezkumného

řízení¹ a v souladu s § 66 odst. 2 správního řádu řízení zastavit usnesením, které se pouze poznamená do spisu.

Naplnění podmínek § 94 odst. 4 však nelze podle názoru poradního sboru považovat za odpadnutí důvodu přezkumného řízení. Důvod, kterým je pochybnost o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy, zde nadále trvá. Zákodárce pouze před tímto důvodem upřednostňuje zájem účastníka, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře.

Podle názoru poradního sboru je tedy rozhodující, že podle § 76 odst. 1 správního řádu se rozhoduje usnesením jen v zákonem stanovených případech a § 94 odst. 4 formu usnesení nestanoví. Druhým zásadním argumentem je skutečnost, že použitím vyšší formy rozhodnutí nemůže být způsobena žádná újma, naopak je pro účastníky příznivější z hlediska možnosti obrany proti zastavení řízení a též z hlediska zkoumání možného dotčení veřejného zájmu nadřízeným správním orgánem na základě odvolání jiného účastníka.

¹ Vedraľ, J.: Správní řád – komentář, Praha: 2006, s. 566.